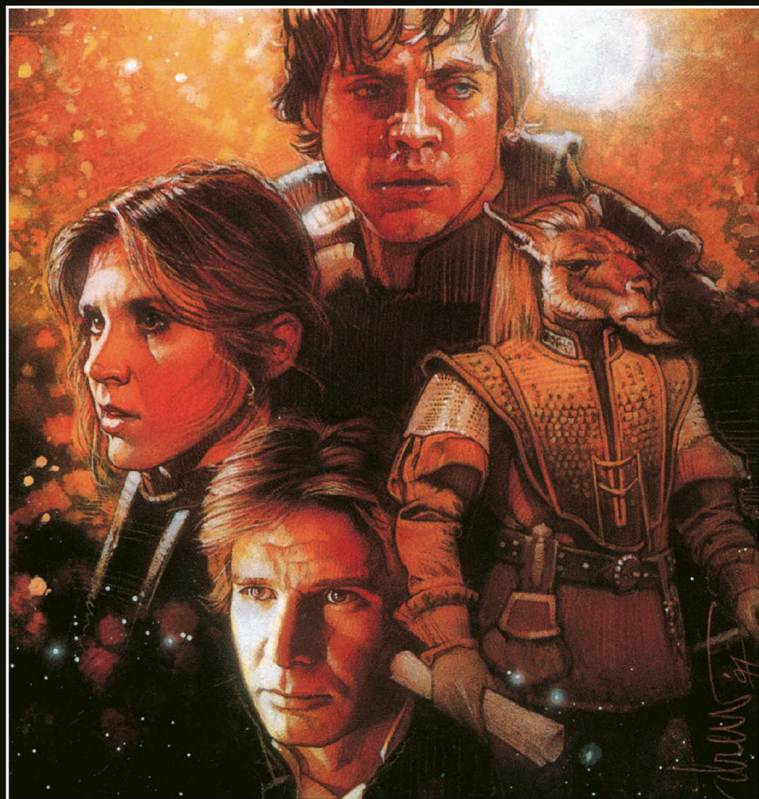

LEGENDS

STAR WARS™

PŘÍZRAK MINULOSTI

TIMOTHY ZAHN

Star Wars

Přízrak minulosti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars - Přízrak minulosti – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

TIMOTHY ZAHN

STAR
WARS™

PŘÍZRAK MINULOSTI

EGMONT

Original title: Star Wars: Specter of the Past
Copyright © 2021 Lucasfilm Ltd & ® or ™ where indicated.
All rights reserved
Cover illustration Drew Struzan

First published by Del Rey, an imprint of Random House,
a division of Penguin Random House LLC, New York

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmikoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT, v Praze roku 2021 ve společnosti
Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.

Číslo publikace 38 041

Z anglického originálu přeložil Milan Pohl

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec

Technická redaktorka Alena Mrázová

Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

TS 14. Druhé vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-5003-7

ISBN e-knihy 978-80-252-5058-7 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-252-5059-4 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-252-5057-0 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou
doporučenou spotřebitelskou cenu.

www.egmont.cz

www.albatrosmedia.cz

KAPITOLA 1

Imperiální hvězdný destruktor *Chimaera* klouzal temnotou. Jeho světla byla jen slaboučkým zábleskem života v černém vesmíru.

V prázdném vesmíru. V nepříjemně temném vesmíru. V osamělé dálce, světelné roky od nejbližšího z ostrůvků, kterými byly hvězdné soustavy galaxie, na hraně rozmezí mezi světy Vnějšího okraje a pustým teritoriem označovaným jako Neznámé oblasti. Na úplném konci Impéria.

Nebo spíše na úplném konci ubohých trosk toho, co kdysi bylo Impériem.

Admirál Pellaeon, nejvyšší velitel Imperiální flotily, stál vedle jednoho z *Chimaerých* postranních průzorů a zíral do prázdnoty. Tíha všech těch let mu těžce dopadala na ramena. Příliš mnoho let, příliš mnoho bitev, příliš mnoho porážek.

Posádka můstku *Chimaery* tu tíhu možná také pociťovala. Zvuky činnosti za jeho zády dnes zněly jednoznačně tlumeněji než obvykle. Ale nejspíš to byl pouze důsledek toho, kde se nacházeli, tak daleko odkudkoli.

Ano, určitě to bylo tím. Muži *Chimaery* byli nejlepší, jaké mohla Flotila nabídnout. Byli to imperiální důstojníci a posádky, a Imperiálové se nevzdávali. Nikdy.

Po jeho boku se ozval tichý zvuk kroků. „Admirále?“ řekl kapitán Ardiff polohlasem. „Jsme připraveni začít, pane.“

Na okamžik bleskla Pellaeonovou myslí vzpomínka na jiný, velmi podobný moment před deseti lety. Tehdy to byli Pellaeon a velkoadmirál Thrawn, kdo stáli tady na můstku *Chimaery* a pozorovali finální test maskovacího štítu, který Thrawn získal ze sbírky císařových trofejí na Mount Tantissu. Pellaeon si dokázal živě vybatvit vzrušení, které tehdy cítil navzdory své nechuti k šílenému jediskému klonu Joruusi C'baothovi, zatímco sledoval, jak Thrawn sám vdechuje Impériu nový život a nadšení.

Ale hora Tantiss byla minulostí, zničena agenty Nové republiky a C'baothovým vlastním šílenstvím a zradou. A velkoadmirál Thrawn byl mrtev.

A Impérium umíralo.

Pellaeon se přinutil setrást ze sebe stíny minulosti. Byl imperiální důstojník a Imperiálové se přece nevzdávali. „Děkuji vám,“ řekl Ardiffovi. „Začněte dle libosti.“

„Ano, pane.“ Ardiff se potočil a dal znamení koordinátorovi stíhaček v posádkové šachtě na levoboku. „Signalizujte k útoku,“ přikázal.

Důstojník potvrdil rozkaz a sám se otočil k jednomu ze svých mužů. Pellaeon obrátil pozornost zpět k průzoru...

Právě včas, aby zpozoroval osm hvězdných stíhaček SoroSuub třídy *Preybird*, které zezadu přisvištěly v sevřené formaci. Prolétly těsně kolem *Chimaeriny* velitelské věže, minuly přední hranu lodi, pokropily ji nízkoenergetickou blasterovou salvou a potom se rozlétly do osmi různých směrů. Odkroužily beze střelby pryč, dokud nebyly mimo palebný dosah hvězdného destruktora. Pak se ladně obrátily a znovu utvořily formaci.

„Admirále?“ otázal se Ardiff.

„Necháme je proletět ještě jednou, kapitáne,“ řekl Pellaeon. „Čím víc letových údajů bude mít Predictor k analýze, tím lépe by měl fungovat.“ Zachytil pohled jednoho z velitelů posádky v šachtě. „Stav škod?“

„Minimální poškození čelní hrany, pane,“ nahlásil důstojník. „Jedna senzorová anténa byla vyřazena, takže pět turbolaserů je teď bez zaměřovacích informací.“

„Beru na vědomí.“ Samozřejmě to bylo jen simulované poškození, vypočítané za předpokladu, že by Preybirdy používaly plně nabité turbolasery velitelských lodí. Když byl Pellaeon mladší, zbožňoval hru na válku; líbilo se mu hrát si s technikou a strategií bez rizik skutečného boje. Během všech těch let se toto nadšení kamsi vytratilo. „Kormidlo dvacet stupňů na pravobok,“ přikázal. „Turbolasery na pravoboku spustí přehradní palbu, až se stíhačky opět přiblíží.“

Preybirdy letěly nyní opět v těsné formaci a znovu se blížily ke svému cíli. *Chimaeriny* turbolasery promluvíly, jejich nízkoenergetická střelba pokropila předdimenzované štíty Preybirdů. Po dobu několika sekund si s Preybirdy vyměňovaly palbu, potom stíhačky opět zrušily formaci a rozlétly se jako špičky prstů rozevírající se dlaně. Prolétly nad a pod *Chimaerou*, jak spěchaly do bezpečné vzdálenosti.

„Stav poškození?“ zavolal Pellaeon.

„Tři turbolaserové baterie zasaženy,“ zavolal důstojník v odpověď. „Rovněž jsme ztratili jeden projektor tažného paprsku a dva iontové kanony.“

„A poškození nepřítelé?“

„Jeden útočník zřejmě ztratil ochranné štíty. Dva další vykazují částečně vybité turbolasery.“

„To se ani nedá nazvat poškozením,“ zamumlal Ardifff. „Tato situace ovšem není zrovna férová. Takto malé a hbité lodě by nikdy nemohly mít tak silné štíty a palebnou sílu, jakou jsme jim udělili.“

„Jestli chcete férovost, tak si třeba pořádejte shockballové zápasy,“ řekl Pellaeon kysele, „ale nehledejte ji ve válce.“

Ardifffův ret se zachvěl. „Omlouvám se, pane.“

Pellaeon si povzdechl. Nejlepší muži, které mohla Imperiální flotila nabídnout... „Připravte se na spuštění maskovacího štítu, kapitáne,“ přikázal a sledoval slabou zář pohonných jednotek Preybirdů, které se v dálce znovu sjednotily. „Aktivujte ho na můj povel.“

„Ano, admirále.“

Pohonné jednotky náhle prudce zazařily, částečně zastíněné samotnými Preybirdy, jak nepřítelé dosáhli maximálního zrychlení. „Už jsou tady,“ řekl Pellaeon, když se jediný zářící bod rozdělil na

osm blízko sebe letících lodí. „Napojte Predictor na ovládání palby. Připravte se ke spuštění maskovacího štítu.“

„Predictor a maskovací štít jsou připraveny,“ potvrdil Ardifff.

Pellaeon přikývl a pozorně sledoval Preybirdy – až téměř do momentu, kdy minule porušily formaci... „Maskovací štít: *teď*.“

Osvětlení můstku krátce zablikalo. Hvězdy a nalétávající Preybirdy zmizely, jak maskovací štít zahalil *Chimaeru* neproniknutelnou temnotou.

„Maskovací štít aktivován a stabilizován,“ řekl Ardifff.

„Kormidlo na levobok: třicet stupňů na osm,“ přikázal Pellaeon.

„Kupředu zrychlení nula celá jedna. Turbolasery: pal.“

„Potvrzeno,“ zavolal důstojník. „Turbolasery v akci.“

Pellaeon přikročil k průzoru a pohlédl dolů podél *Chimaerina* boku. Byly vidět zářivé výboje slabé střelby, létající z destruktoru a mizející kousek od něj, když pronikly ven z kulovitého maskovacího štítu, halícího velitelskou loď. *Chimaera* byla oslepená svým vlastním zařízením, které ji zároveň skrývalo před očima nepřátel, a zběsile pálila ve snaze zničit tyto nepřátele.

Ale možná že ne zběsile. Pokud Predictor funguje tak, jak jeho návrháři doufali, potom snad Impérium ještě má v téhle válce nějakou šanci.

Trvalo dlouho, než *Chimaeriny* turbolasery konečně zastavily palbu. Moc dlouho. „Je to všechno?“ zeptal se Ardifffa.

„Ano, pane,“ odpověděl tázaný. „Pět set výstřelů, přesně jak jsme to naprogramovali.“

Pellaeon přikývl. „Deaktivujte maskovací štít. Podíváme se, jak jsme si vedli.“

Světla opět zablikala a hvězdy byly zpátky. Pellaeon si v duchu držel palce a podíval se ven z průzoru.

Chvilí neviděl nic. Potom zahlédl přibližující se světla motorů. Bylo jich sedm.

„Signál od velitele nepřátel, admirále,“ promluvil komunikační důstojník. „Cíl tři nahlásil ochromující zásah a vypnul se, zbylé cíle utrpěly jen minimální poškození. Žádají rozkazy.“

Pellaeon se zachmuřil. Jeden. Z osmi cílů *Chimaera* dokázala zasáhnout jen jeden jediný! A k tomuto báječnému úspěchu bylo zapotřebí pěti set výstřelů.

Takhle to tedy dopadlo. Ten vychvalovaný Komputerizovaný bitevní Predictor, opěvovaný svými tvůrci a zastánci jako nejlepší způsob praktického využití maskovacího štítu, byl otestován. A vedl si skutečně lépe, než kdyby zamaskovaná *Chimaera* střelila náhodně.

Ale nevedl si dobře. Nevedl si ani dostatečně.

„Informujte velitele nepřátel, že cvičení skončilo,“ řekl Pellaeon komunikačnímu důstojníkovi. „Ať se cíl tři reaktivuje a všechny lodě se navrátí na *Chimaeru*. Chci jejich hlášení do dvou hodin.“

„Ano, pane.“

„Jsem si jistý, že se jim to podaří vylepšit, admirále,“ řekl Ardifff po Pellaeonově boku. „Tohle byl teprve první bojový test. Určitě se jim to podaří vylepšit.“

„Jak?“ opáčil Pellaeon. „Naučí Predictora jasnozřivosti? Nebo číst v myšlenkách našich nepřátel?“

„Dal jste mu pouhé dva přelety, ze kterých mohl analyzovat letové vzory cílů,“ připomněl mu Ardifff. „S více informacemi by přístroj jejich chování předvídal lépe.“

Pellaeon si jemně odfrkl. „To je moc hezká teorie, kapitáne, a za určitých řízených situací by dokonce mohla fungovat. Ale boj je stěžejní řízená situace. Obsahuje mnoho proměnných a neznámých, zejména vezmeme-li v úvahu stovky bytostí a bojových stylů, se kterými musíme počítat. Od počátku jsem věděl, že celý ten nápad s Predictorem je nejspíš hloupost. Ale museli jsme to zkusit.“

„Nu, takže nyní se musíme vrátit do výchozího bodu,“ řekl Ardifff. „Vymyslet něco jiného. Pro takový pěkný maskovací štít *musí* existovat nějaké praktické využití.“

„Ale samozřejmě že existuje,“ souhlasil Pellaeon ztěžka. „Velkoadmirál Thrawn sám navrhl tři takové. Ale v Impériu už nezbyl žádný vojenský génius, jako byl on.“

Povzdychl si. „Ne, kapitáne. Je po všem. Je úplně po všem. A prohráli jsme.“

Po dlouhou chvíli byl tichý, tlumený hovor ze stanovišť posádky jediným zvukem na můstku. „To nemůžete myslet vážně, admirále,“ řekl Ardiff nakonec. „A pokud to smím říct, pane, nejvyšší velitel imperiálních sil by takhle neměl mluvit.“

„A proč ne?“ opáčil Pellaeon. „Vždyť je to očividné.“

„To určitě není, pane,“ řekl zaražený Ardiff. „Stále ovládáme osm sektorů – to je přes tisíc obydlených soustav. Máme flotilu o síle téměř dvou set hvězdných destruktorek. Stále ještě jsme dost silní, aby s námi všichni museli počítat.“

„Myslíte?“ zeptal se Pellaeon. „Skutečně si to myslíte?“

„Samozřejmě, pane,“ trval Ardiff na svém. „Jak jinak bychom se mohli proti Nové republice držet tak dlouho?“

Pellaeon potřásl hlavou. „Držíme se z toho prostého důvodu, že Nová republika je momentálně příliš zaneprázdněna vnitřními rozpory, než aby se mohla zabývat námi.“

„Což pracuje přesně v náš prospěch,“ přikývl Ardiff. „Dává nám to čas, abychom se postavili na nohy a vyzbrojili.“

„Vyzbrojili?“ Pellaeon po něm hodil udiveným, zamračeným pohledem. „Podíval jste se alespoň zběžně, s čím tady pracujeme?“ Mávl ven z průzoru na Preybirdy, které nyní zmizely za hranou *Chimaeřina* trupu a mířily do hangáru hvězdného destruktorek. „Podívejte se na ně, kapitáne. Preybirdy od SoroSuubu. Skončili jsme na Preybirdech od SoroSuubu.“

„Na Preybirdech není nic špatného, pane,“ řekl Ardiff paličatě. „Jsou to celkem dobré hvězdné stíhačky střední velikosti.“

„Jde o to, že nejsou vyráběny Impériem,“ řekl Pellaeon. „Tahají je kdoví odkud – nejspíš od nějakého pirátského nebo žoldáckého gangu. A tahají je od nich právě proto, že nám zbývá jen jedna pořádná loděnice a ta nestíhá plnit ani naši poptávku po velitelských lodích, natož po stíhačkách. Takže mi řekněte, jak se podle vás máme ozbrojit?“

Ardiff se podíval průzorem ven. „Ještě není po všem, pane.“

Ale bylo. A Pellaeon si byl jistý, že v hloubi duše to Ardiff ví stejně dobře jako on. Zbývá jim tisíc soustav, tisíc soustav z říše, v níž jich kdysi byl milion. A dvě stě hvězdných destruktorek zbývá z flotily, která čítala přes pětadvacet tisíc lodí.

A ještě víc ho znepokojoval fakt, že stovky hvězdných soustav, které kdysi udržovaly opatrnou neutralitu, nyní žádaly Novou republiku o členství. I ony věděly, že výsledek války už dlouho není nerozhodný.

Velkoadmirál Thrawn by možná dokázal zažehnout v Impériu jiskru naděje a rozdmýchat ji v oheň vítězství. Ale velkoadmirál Thrawn byl mrtvý.

„Ať navigátor nastaví kurz do soustavy Bastion, kapitáne,“ řekl Pellaeon Ardiffovi. „Vyšlete zprávu všem moffům. Řekněte jim, že se s nimi setkám v paláci moffa Disry. Odletíme odsud, jakmile budou Preybirdy na palubě.“

„Ano, admirále,“ pronesl Ardiff. „A co když budou žádat, abych jim řekl, o čem s nimi chcete mluvit?“

Pellaeon pohlédl průzorem na vzdálené hvězdy. Hvězdy, které kdysi Impérium nazývalo svými. Mívali toho tolik... a nějak jim to všechno proklouzlo mezi prsty. „Řekněte jim,“ pravil tiše, „že je čas vypravit vyslance do Nové republiky.“

Aby projednal podmínky naší kapitulace.“

KAPITOLA 2

Konzola *Millennium Falconu* vydala závěrečné pípnutí odpočtu, čímž Hana Sola vytrhla ze siesty. Protáhl si ruce, rozcvičil si ztuhlé svalstvo a zběžně prohlédl displeje. Byli už skoro na místě. „Hej, Chewie, prober se,“ zabručel a párkrát štouchl do Wookieeho sedícího vedle.

Chewbacca se s trhnutím probudil a zaburácel otázku. „Jsme tady, to se děje,“ řekl mu Han. Párkrát zamrkal, aby si pročistil zrak. Uchopil páky hyperpohonu a sledoval, jak se odpočet blíží k nule. „Připrav podsvětelný motory. Jdeme na to.“

Když odpočet dosáhl nuly, zatlačil páky dopředu. Venku před kokpitem *Falconu* se strakaté nebe hyperprostoru změnilo na hvězdné čáry, které se zkrátily do hvězd. Byli na místě. „Jsme u cíle,“ poznamenal a kývl k modročervené planetce otočené na půl cyklu před nimi.

Chewbacca vedle něj zavrčel. „Jo, já vím, okolo Iphiginu je to vždycky takhle zapráskaný,“ řekl Han. Pozoroval stovky světelných teček zářících pohonných jednotek, které se pohybovaly okolo planety jako v nějakém bláznivém reji. „Je to hlavní transferovej uzel tohoto sektoru a nejmíň dvou dalších. To je asi taky důvod, proč Kecal naplánoval to setkání tady – nezačneš střílet, když by se ti do cesty mohl připlíst vlastní náklad.“

Chewbacca našťavaně zaryčel. „No promiň,“ omluvil se Han sarkasticky. „Tak teda prezident Gavrisom, no. Nevěděl jsem, že v tobě má tak velkýho fandu.“

Komunikátor zapípal. Chewbacca praštil mohutnou rukou do spínače a zabručel příjem.

„Hej, Chewie,“ ozval se z reproduktoru hlas Luka Skywalker. „Jste tady přesně na čas. *Falcon* výjimečně drží pohromadě, co?“

„Všechno je v pořádku, až na páčku komunikátoru,“ zabručel Han a zamračil se na Wookieeho. „Chewie ji právě rozplácnul. Kde jsi, Luku?“

„Právě přilétám z noční strany,“ řekl Luke. „Co je s Chewiem?“

„Ale nic,“ řekl Han. „Drobný neshody v politicejch názorech, to je všechno.“

„Aha,“ řekl Luke chápavě. „Tys zase říkal prezidentu Gavrisomovi ‚Kecal, ne?‘“

„Aspoň ty s tím nezačínej,“ zabručel Han, zíraje na mikrofon.

Chewie zachrčel otázkou. „Tak zaprvý, nikdy nedělá nic jinýho, než že pořád žvaní,“ řekl Han.

„V tom jsou Calibopové nejlepší,“ připomněl mu Luke. „Jen si to přiznej, Hane: slova jsou dnes klíčem k řešení mnoha problémů.“

„No jo, no jo,“ zašklebil se Han. „Vždyť to do mě Leia neustále hučí.“ Jeho hlas se změnil v téměř podvědomou parodii jeho ženy. „Už nejsme povstalecká Aliance řízená pouhými několika papaláši. Jsme diplomaté a soudci, a jsme tu proto, abychom pomohli vládám soustav a světů, aby k sobě byly hodné a přátelské.“

„Řekla to Leia opravdu takhle?“

„Tak jsem to trochu upravil.“ Han se zamračil ven z kokpitu *Falconu* a mrkl zpátky na displeje. „To jsi ty v tom X-wingu?“

„To jsem já,“ potvrdil Luke. „Proč? Myslíš, že jsem zapomněl, jak se s tím lítá?“

„Ne, jenom jsem myslel, že poslední dobou většinou používáš jeden z raketoplánů Lambda patřících akademii.“

„To proto, že většinou létám s dalšími lidmi,“ řekl Luke. „Se studenty a tak. Artoo mi pomáhal na Yavinu s nějakými daty, takže

když přišla tvoje zpráva, hupsli jsme do té staré holky a vyrazili. Co má tohle všechno vlastně znamenat?“

„Co to asi může znamenat v tomhle koutě Jádra?“ opáčil Han kousavě. „Diamalové a Ishoriové jsou zase v sobě.“

Lukův vzdech vyšel z reproduktoru jako slabé zasyčení. „Budu hádat. Spory o trh a zdroje?“

„Přihořívá,“ řekl Han. „Tentokrát je to bezpečnost přepravních letů. Diamalové nechtějí být odkázaný na místní hlídkový loď, když lítají do ishorských přístavů. A Ishoriové zase nechtějí, aby jim do soustavy litaly ozbrojený diamalské lodě.“

„Klasika,“ řekl Luke. „Gavrisom nemá nápad, jak to vyřešit?“

„Pokud nějaký měl, tak ho zapomněl zmínit,“ řekl Han. „Prostě mi brnknul na Wayland a řekl, abych upaloval rovnou sem. Asi abych jim pomohl, aby k sobě byli hodný a přátelský.“

„Gavrisom poslal *tebe*, abys je rozsoudil?“

Han si olízl rty. „No... ne tak docela. Nabyl dojmu, že Leia je s náma.“

„Aha!“

„Podívej, Luku, já *jsem* oficiální jednatel za Asociaci nezávislých přepravců,“ připomněl mu Han. „Nejsem v tomhle oboru nováček. A Leia už hodně dlouho neměla pořádný prázdniny – ona a děcka potřebují nějaký čas pohromadě. Tentokrát ji prostě nenechám, aby ji spolkla nějaká diplomatická mise, zvlášť když má mít dovolenou. Zaslouží si víc.“

„V tom s tebou nemůžu nesouhlasit,“ přiznal Luke. „Ale když v poslední době párkrát opustila svůj úřad, nebyl zrovna klid. Osobně si nedovedu představit, že by právě Wayland mohl být tak vysoko na něčím seznamu odpočinkových míst.“

„Divil by ses,“ řekl Han. „Teď už to tam nevypadá jako tehdy, když jsme se prosekávali džunglí na výpravě k Mount Tantissu. Ne se všema téma Noghriema, co se tam usadili.“

„Tomu docela věřím,“ řekl Luke. „Takže – co pro tebe můžu udělat?“

„Vymyslel jsem plán,“ řekl Han. „Víš, jaký jsou Diamalové, když přemejšlejší, vid? Ledově klidný a bez emocí. No, je to prostě jako ty

tvoje jediovský záležitosti, takže můžeš promluvit s jejich delegací. A Ishoriové jsou jejich pravej opak – nikdy nic neproberou, aniž by se při tom nenafoukli a nezačali na sebe řvát.“

„Ale oni to tak neberou,“ přerušil ho Luke. „Mají to v hormonech – boj myslí, nebo tak nějak tomu říkají.“

„Jo, já vím, já vím,“ řekl Han. Lukova přednáška ho trochu pozlobila. I když byl Luke mistr Jedi, pořád neměl ani půlku Hanových zkušeností v létání po galaxii a jednání s cizími bytostmi. „Jde mi o to, že ať si řvou, jak chtějí, Wookieeho to nijak nerozruší. Takže s jejich skupinou promluví Chewie. Pak dáme všichni tři hlavy dohromady, vymyslíme řešení a je hotovo.“

„Je to inovační přístup, to uznávám,“ řekl Luke zamýšleně. „Byl bych ale radši, kdyby tu byla Leia. Má vrozený talent pro vyjednávání.“

„Tím spíš bysme to měli tentokrát udělat za ni,“ prohlásil Han temně. „Podle toho, kam se věci ubírají, by ji Gavrisom a Vrchní rada nejradši posílali hasit tyhle ohničky po zbytek jejího života.“

„Nová republika má víc než obvyklý přiděl dětských nemocí,“ souhlasil Luke kysele. „Možná je to normální důsledek pádu imperiální nadvlády.“

„Anebo zbytek Impéria fouká do polívky,“ zašklebil se Han. „Pojď, jdeme na to. Čím dřív začnem, tím dřív půjdem domů.“

* * *

Přistáli ve dvojitém hangáru, který jim byl vyhrazen v severním kosmoportu hlavního města. Han a Chewbacca stáli dole u rampy *Falconu* a mluvili s trojicí bílých Diamalů, zatímco Luke teprve manévroval s X-wingem na přistávací plochu. Zjevně vyšel trochu ze cviku.

A ještě předtím, než nahodil repulzory, vycítil, že mají problém.

„Zůstaň v lodi, Artoo,“ přikázal droidovi. Otevřel kokpit a sundal si leteckou helmu. „Dávej pozor, ano?“

R2 vyloudil potvrzující trylek. Luke hodil helmu s rukavicemi na křeslo, seskočil z boku X-wingu na zem a odebral se ke skupince čekající u *Falconu*. Ti tři Diamalové jej upřeně pozorovali, uvědomil si s nelibostí. A jejich výrazy mu nepřípadaly právě přátelské.

„Zdravím vás,“ kývl jim zdvořile na pozdrav a postavil se vedle Hana. „Jsem Luke Skywalker.“

Diamal stojící nejbliže se zachvěl. „My vás také zdravíme, mistře Jedi Skywalkere,“ pravil bezbarvým hlasem. Jeho obličej byl rovněž nečitelný. „Ale nevíáme vás tu.“

Luke zamrkal. Zachytil napětí v Hanově tváři a myšlenkách a pak pohlédl zpět na Diamala. „Nerozumím.“

„Řeknu to tedy jasněji.“ Růžek Diamalova sluchového ústrojí se zachvěl. „Nepřejeme si, abyste se zúčastnil těchto jednání. Žádnou z těchto záležitostí si nepřejeme s vámi probírat. Vlastně bychom dali přednost vašemu okamžitému odletu z této soustavy.“

„Hej, počkejte,“ vložil se do toho Han. „Tohle je můj přítel, jo? Požádal jsem ho, aby se dostavil, a on přiletěl zdaleka, aby pomohl.“

„Nepřejeme si jeho pomoc.“

„No, já si ji přeju,“ odsekl Han. „A neřeknu mu, aby odletěl.“

Následovala chvíle trapného ticha. Luke sledoval Diamaly. Přemýšlel, jestli by situaci skutečně neprospělo, kdyby planetu opustil. Pokud ho tu opravdu nechtěli...

Hlavní Diamal znovu pohnul uchem. „Dobrá,“ pravil. „Mistr Jedi může zůstat. Ale pouze jako váš poradce, který zůstane stranou všech jednání. Diamalové nebudou nic projednávat v jeho přítomnosti.“

Han se zamračil, ale přikývl. „Fajn, když to tak chcete. Co kdybyste nám ukázali naše pokoje a pak začneme.“

Diamal pohnul rukou a jeden z jeho společníků podal Chewbacovi datapad. „Přidělili jsme vám apartmá v komplexu kosmoportu,“ řekl. „Tahle mapa vás tam zavede. Ishoriové už jsou shromážděni v zasedací místnosti. Začneme, až budete připraveni.“

Všichni tři Diamalové se otočili jako jeden muž a zamířili přes hangár k jednomu ze schodišť vedoucích pryč. „No, tak to bylo zajímavé,“ řekl Luke tiše za jejich zády. „Nevíš, co to mělo znamenat?“

„Jo,“ řekl Han. „Tak trochu.“

„Tak trochu? Co to znamená?“

Han úkosem pohlédl na Luka. Jeho výraz i myšlenky byly podivně chmurné. „Hele, zatím to necháme být, jo? Oni – no, oni tě prostě nemají rádi. Zapomeň na to.“

Luke zíral za odcházejícími Diamaly, díval se, jak jejich lesklé hřívy vlají v lehkém vánku. Nemusel se s tímhle vysvětlením smířit; měl by vyslat Sílu a získat z cizí mysli potřebnou znalost. Tenhle problém byl jistě nějakým nedorozuměním a on jej nemohl vyřešit, dokud se nedozví, o jaký problém se jedná. Ano, to by měl udělat.

Ale přesto...

Podíval se na Hana. Han jeho pohled opětoval, na tváři stále ten znepokojený výraz. Možná přemýšlel, jestli teď Luke udělá právě to.

Ne. Jak Han řekl, nechá to plavat. Prozatím. „Dobrá,“ svolil. „jaký je nový plán?“

„Chewie a já si s nima půjdeme promluvit sami,“ řekl Han, otáčeje se k Wookieemu. I když mu Luke neviděl do tváře, jeho tichá úleva se nedala přehlédnout. „Pokud by ti nevadilo na nás počkat, než budeme hotoví, třeba bys nám pak pomohl promyslet, jak to urovnat.“

„Jistě.“ Luke pohlédl směrem, kterým odešli Diamalové. „Říkali, že můžu být tvým poradcem. Takže myslím, že budu radit.“

Zjistil, že si ho Han prohlíží. „Tobě se to nelíbí, co?“ řekl starší z obou mužů.

Luke pokrčil rameny. „Radost mi to zrovna nedělá,“ přiznal. „Je to vždycky trochu trapné, když někomu nabídneš pomoc, a on ji odmítne. Ale předpokládám, že trocha trapnosti ještě nikoho nezabila.“

„Ne,“ řekl Han. „Někdy i pomáhá.“

Luka napadlo, že to byla trochu zvláštní odpověď. Ale než na ni mohl zareagovat, Han přistoupil k Chewbaccovi a vzal si od něj datapad. „Vykoumal jsi, kam máme jít?“

Wookiee souhlasně zamručel a ukázal chlupatým prstem na displej. „No jo, dobře,“ řekl Han. Vrátil mu datapad zpátky. „Jdi první.“ Po straně se zakřenil na Luka. „Není nad Wookieeho, kterému se každé radši zdaleka vyhne.“

„Uvědomuješ si, že se nás možná snaží rozdělit?“ řekl Luke tiše, když zamířili napříč hangárem. „Třeba na nás chtějí zaútočit.“

Han zakroutil hlavou. „Myslím, že ne.“

„Stejně bych raději dohlížel na vaše jednání,“ naléhal Luke. „Měl bych být schopný sledovat tvoji přítomnost kamkoli. Mohl bych vám pak přijít na pomoc, kdybyste mě potřebovali.“

„Ale jenom moji přítomnost, ano?“

Luke se na něj zamračil. „Samozřejmě. Nikdy bych nezkoušel bez dovolení číst tvoje myšlenky. Vždyť to víš.“

„Jo,“ řekl Han. „Jasně.“

* * *

Ukázalo se, že Luke ani nepotřeboval použít Sílu, aby mohl jednáni sledovat. Jejich iphiginští hostitelé se nějak dozvěděli o podmínkách, kterými Diamalové omezili Lukovu účast, a v době, kdy Han a Chewie začali vyjednávat, stačili Iphigiňané natáhnout kabel mezi zasedacím sálem a monitorem v Lukově pokoji.

Po dvou hodinách mu došlo, že ty řeči nikam nevedou. Po další hodině dospěl ke stejnému závěru i Han. Nebo to už byl aspoň ochotný přiznat nahlas.

„Jsou to cvoci,“ zavrčel Han, když se s Chewiem vrátil k Lukovi do apartmá. Na stolec hodil hrst datakaret. „Všichni jsou to úplní cvoci.“

„Takhle bych o nich nemluvil,“ zavrtěl hlavou Luke. „Možná jsou trochu paličatí, ale ne cvoci.“

„Díky,“ zabručel Han. „Tos mi fakt pomohl.“

Chewbacca varovně zaryčel. „Já neztrácím trpělivost,“ informoval ho Han stroze. „Perfektně se ovládám.“

Luke pohlédl na svého přítele a opatrně skryl úsměv. Už zase to byl ten starý dobrý Han, ten frajerský nafoukaný pašerák, kterého spolu s Obi-Wanem potkal poprvé v kantýně v Mos Eisley. Směle se vrhal do víru neznámých situací a častěji než jen občas se ocital po krk v maléru. Bylo hezké vědět, že i jako úctyhodný ženáč a důstojný představitel Nové republiky Han neztratil nic z fanfaronství, které dohánělo k šilenství jeho přátele skoro stejně často jako Imperiály. Po krk v maléru fungoval Han nejlépe. Možná si na to tak zvykl, že se tam teď cítil jako doma.

„Tak jo.“ Han se svalil do židle naproti Lukovi. „Promyslíme to. Musí z toho vést nějaká cesta ven.“

„Co takhle zkusit politiku třetí strany?“ navrhl Luke. „Možná by Nová republika mohla eskortovat diamalské frachtáky, když budou v ishorských soustavách.“

Chewbacca zavrčel očividný problém. „Ano, vím, že si nemůžeme dovolit vyčlenit zrovna nejvíc lodí,“ řekl Luke. „Ale Vrchní rada by snad někde mohla něco uvolnit.“

„Ne tolik, aby to pomohlo.“ Han potřásl hlavou. „Diamalové jsou zatraceně aktivní přepravci. Asi si neuvědomuješ, jak málo železa v těchto oblastech máme.“

„V dlouhodobém časovém horizontu by to ale přesto bylo levnější, než kdyby na sebe Diamalové a Ishoriové začali střílet a my pak museli vstupovat mezi ně,“ odporoval mu Luke.

„Možná,“ přiznal Han. Pohrával si s jednou datakartou. „Problém je v tom, že Diamalové by nejspíš ty lodě nepřijali, ani kdybysme je měli k dispozici. Myslím, že nejsou připravený svěřit svoji bezpečnost někomu jinému.“

„Ani Nové republice?“ nadhodil Luke.

Han zavrtěl hlavou. Jeho oči se na okamžik podezřívavě zapíchly do Lukova obličej a pak stejně rychle uhnuly. „Ne.“

Luke se zachmuřil. V té chvíli zachytil stejný náznak znepokojené nálady jako předtím u *Falconu*. „Chápu.“

„Fajn,“ řekl Han, který zase nasadil přímý obchodní tón. „Má někdo další nápady?“

Luke pohlédl na Chewbaccu. Přemýšlel, jak to říct diplomaticky, ale nebylo to možné. „Víš, Hane, ještě není pozdě vtáhnout do toho Leiu. Zavoláme jí na Wayland a řekneme Noghriům, ať ji sem zavevou.“

„Ne,“ řekl Han pevně.

Chewbacca zaryčel na souhlas s Lukem. „Řekl jsem ne,“ opakoval Han a probodl Wookieeho pohledem. „Zvládneme to sami.“

Z konzoly zabudované do stolu se ozvalo zapípání. Luke mrkl na Hana, ale ten se pořád ještě přetahoval pohledem s Chewbaccou. Vyslal Sílu a aktivoval s její pomocí spínač. „Skywalker.“

Na hologramové ploše uprostřed stolku se objevil čtvrtinový obraz mladého Iphigiňana. Jeho kultivovaný vous neúplně zakrýval nákrční insignii Direktorátu iphiginských kosmoportů. „Omlouvám se, že narušuji vaše rozjímání, Jedi Skywalkere.“ Jeho hlas byl mnohem melodičtější, než naznačovala jeho hrubá tvář a drsné rysy.

„Obdrželi jsme hlášení od novorepublikové stanice, že sem míří sarkanská nákladní loď pod rudým stupněm celního poplachu.“

Luke pohlédl na Hana. *Rudý celní poplach*: varování, že se na palubě nachází ilegální a vysoce nebezpečný náklad. „Identifikovali kapitána a posádku?“

„Ne,“ řekl Iphigiňan. „Slíbili dodat další informace, ale ty zatím nepřišly. Podezřelá loď se už blíží k Iphiginu a vyslali jsme skupinu našich vnitrosoustavových celních fregat, aby ji zadržely. Mysleli jsme, že jako představitelé Nové republiky byste si vy a kapitán Solo mohli přát pozorovat tuto proceduru.“

Hanova nálada se rázem změnila. Luke vzhlédl. Jeho přítel zíral zamýšleně ven do vesmíru. „Oceňujeme vaše pozvání,“ řekl, když pohlédl zpátky na hologram, „ale v tuhle chvíli zrovna –“

„Odkud sem letí ten Sarkan?“ přerušil je Han.

„Sektor Tři-Besh.“ Iphigiňanův obrázek nahradilo schéma Iphiginu a okolního vesmíru. Rudý bod blikal několik stupňů od přímky spojující Iphigin s jeho sluncem a téměř dvacet blikajících zelených bodů k němu konvergovalo z planety a přilehlého prostoru. „Jak vidíte, pokusili jsme se vyslat sílu adekvátní k překonání jakéhokoli odporu.“

„Jo,“ řekl Han pomalu. „A jste si jistý, že je to Sarkan?“

„Prověřili jsme ID jeho transpondéru,“ řekl Iphigiňan. „Ta loď je corellianská Action-Keynne XII, jaká se zřídka vidí v téhle části Jádra mimo sarkanské pásmo.“

Luke potichu hvízdal. Kdysi měl možnost se po jedné Action-Keynne XII projít a opouštěl ji oslněn jak vnitřním luxusem, tak mocnou vnější výzbrojí. Ta loď byla navržena k přepravě těch nejcennějších nákladů a téměř se dala pokládat za velitelské válečné plavidlo.

A proto asi Iphigiňané posílali tolik hvězdných lodí, aby ji zadrželi. Pokud se její kapitán rozhodne nespolupracovat, Iphigiňané si pořádně zabojují. „Fakt to vypadá na Sarkana,“ souhlasil Han možná trochu moc uvolněně. „Jen do toho; proveďte to vaše zadržení. Možná se k vám později přidáme a mrknem se na to s váma.“

„Děkuji vám, kapitáne Solo,“ řekl Iphigiňan. „Upozorním komisaře, že se k nim přidáte. Na shledanou.“

Hologram zmizel. „Na to bych nesázel,“ zamumlal Han. Shrábl datakarty z místa, kam je předtím hodil, a rychle se jimi začal probírat. „Chewie, jdi k tý konzole – zkus z ní vytáhnout úplnej seznam veškerý dopravy tam venku.“

„Co se děje?“ zeptal se Luke, zamračil se na Hana a snažil se přecíst jeho náladu. Špatná nálada byla najednou pryč a místo ní postřehl jakési vzrušené očekávání. „Ty víš, kdo je ten pašerák?“

„Není to pašerák,“ řekl Han. Našel kartu, kterou hledal, a vrazil ji do datapadu. „Máš to, Chewie? Bezva. Kopni nám to sem na tu hologramovou desku.“

Chewbacca zavrčel, že rozumí, a nad stolem se objevilo mnohem propracovanější schéma Iphiginu. Han na něj zamžoural a pak mrkl zpátky na datapad ve své ruce. „Bezva. Fajn, pojď sem a pomoz mi s tím.“

„Co je to?“ ptal se Luke.

„Seznam pozemních stanic a orbitální data pro jejich obrannou platformu Golan I,“ odpověděl Han a zamával datapadem, aby se k němu Chewbacca rychle vrátil. „Tak se na to podíváme...“

Několik okamžiků společně zírali střídavě na hologram a na Hanův datapad a potichu nad tím debatovali. Luke studoval schéma, pozoroval barevně označené frachtáky a ptal se sám sebe, o co tady asi jde.

„Fajn,“ řekl Han nakonec. „Vpadnou sem z tohohle místa. Stačí, abysme si dřepi někam do tohohle kužele a čekali. Bezva. Vrať se do *Falconu* a připrav ho. Hned tam budu.“

Chewbacca zamručel na souhlas a vyrazil ze dveří svižným wookieeským poklusem. „Řekl bys mi, co se děje?“ zeptal se Luke.

„Jasně.“ Han posbíral datakarty a znovu si je uschoval. „Míří sem piráti.“

„Piráti?“ zamrkal Luke. „Sem?“

„Jistě. Proč by ne?“

„Netušil jsem, že se piráti odvažují takhle hluboko do Jádra, to je všechno,“ řekl Luke. „Takže ten Sarkan má jenom odlákat pozornost?“

„Jo.“ Han vstal. „Akorát to ještě neví. Je to starej trik: zavoláš bezpečnost na loď přilétající z denní strany a pak zaútočíš na cíl na

noční straně, zatímco celníci mají práci na protější polokouli. Jedi-nej problém je v tom, aby tě nedostala pozemní a orbitální obrana. Plus musíš samozřejmě vykoumat, jak vyvolat poplach na tý druhý straně. Pojď, jdeme na to.“

„Neměli bychom nejdřív varovat Iphigiňany?“ Luke se natáhl po komunikátoru.

„K čemu? Ty, já a Chewie bysme na to měli stačit.“

„Cože – měli bychom stačit na celý pirátský gang?“

„Jasně – co by ne? V tomhle sektoru operují jenom malý gangy – maximálně o dvou, třech lodích.“ Hanův ret se zachvěl. „A vlastně bys nás možná ani nepotřeboval.“

„Díky za důvěru,“ řekl Luke mrazivě, „ale nemyslím si, že by byl dobrý nápad, abych si je podal sám.“

Han zvedl ruce. „Hej. Neurážej se.“

„Neurazil jsem se.“ Luke ukázal na hologram s hlídkovými loděmi, které se stahovaly jako síť kolem blížícího se sarkanského frachťáku. „Ale stejně si myslím, že bychom měli zavolat Iphigiňanům.“

„To nemůžeme,“ řekl Han. „Piráti sem nejspíš předem nastrčili svýho člověka. Nejmenší známka zrady, a celej nájezd zruší. A my bysme pak vypadali jak pitomci a Nová republika by v očích Diamalů klesla ještě víc. Vrchní rada by mi za to pořádně vyprášila kožich.“

Luke si povzdechl. „Věci byly o dost snadnější, když ještě nebyly vojenské aktivity Aliance omotány politikou.“

„To mi povídej,“ zavrčel Han. „Hele, musíme sebou hodit. Jdeš s náma, nebo nejdeš?“

Luke pokrčil rameny. „Jdu s vámi,“ řekl a vytáhl komlink. „Artoo?“

* * *

R2-D2 z toho neměl dobrý pocit. Vůbec z toho neměl dobrý pocit. Slova, která skrolovala po počítačovém displeji X-wingu, to říkala velmi jasně.

„Ale jdi, Artoo,“ chlácholil ho Luke. „Celou válkou jsme se spolu probili. Porazili jsme nejmocnější zbraň, jakou kdy galaxie viděla. Přece mi nebudeš tvrdit, že se bojíš několika splácaných pirátských kraksen, nebo snad jo?“

Droid neochotně zavrnl. „To už je lepší,“ řekl Luke vděčně. „Jenom dávej pozor. Bude to v pohodě.“

Artoo znovu zapípal, evidentně nepřesvědčen, a umkl. Luke vyhlédl z kokpitu X-wingu a snažil se zaplašit svou vlastní sbírku dotěrných pochybností. To podivné nepohodlí, které prosvítalo Hanovými emocemi – a nevysvětlené odmítnutí Diamalů ohledně jeho účasti při jednání – to všechno se přidalo k podivnému neklidu, který v něm bobtnal a narůstal během několika posledních týdnů.

Dvakrát si o tom tehdy promluvil s Leiou. Doufal, že její náhled a zkušenosti by mu mohly pomoci uspořádat nejasné záblesky v jeho mysli. Ale jediné, co mu mohla nabídnout, byla domněnka, že se snad jedná o jakési předtuchy či pobídky od samotné Síly. Třeba mu Síla chtěla říct, uvažovala Leia, co Luke má nebo naopak nemá dělat.

Na její radu trávil v poslední době víc času meditací. Doufal, že mu pomůže vnořit se do toku Síly, ale zatím nedosáhl žádných výsledků.

„Luku?“ ozval se v helmě Hanův hlas. „Kde vězíš?“

Luke se znovu soustředil na momentální situaci. „Jsem lehce nad tebou a nalevo,“ řekl. „Nikde kolem nevidím nic, co by vypadalo jako pirátská loď. A ty?“

„Zatím taky ne,“ řekl Han. „Ale neboj se. Až tu budou, tak to poznáš.“

„Dobře.“ Luke se rozhlédl po zářících pohonných jednotkách a provozních světlech frachtáků tam venku.

A pak tu najednou byli.

Ale nešlo jenom o dvě nebo tři lodě. Z hyperprostoru vystoupilo ne míň než osm lodí, všechny bez označení, všechny plně osazené turbolaserovými bateriemi.

Za Lukem se ozvalo vyděšené zaúpění. „Klídek, Artoo,“ konejšil Luke droida. „Dej mi jejich specifikace.“

Artoo nejistě pípнул a na Lukově senzorovém displeji se objevil seznam. Dvě zvláště vyhlížející corellianské dělové lodi, starý, ale působivě veliký bitevní křižník Kaloth s přiměřeně starožitným iontovým kanonem KDY a-4 přivařeným neesteticky k jeho trupu a pět útočných stíhaček třídy *Corsair*. Celá tato skupina byla v obklíčovací

formaci, v níž se blížila ke dvojici středně velkých transportů letících několik kilometrů před nimi.

Ke dvojici transportů se znaky Nové republiky.

„Hane?“ zavolal Luke.

„Jo, vidím je,“ řekl Han napjatě. „Fajn. Co chceš dělat?“

Luke vyhlédl ven na blížící se piráty a pocítil podivné sevření v žaludku. Měl mnoho možností, samozřejmě. Mohl vyslat Sílu a poškodit ovládací panely lodí, čímž by je vyřadil z provozu. Snad by pomocí Síly dokázal odtrhnout z trupu celé pláty nebo zdeformovat zbraňová stanoviště. Anebo mohl prostě sáhnout do mysli členů posádky a udělat z nich bezmocné pozorovatele nebo je donutit, aby se vzdali. Pro mistra Jedi, s nímž byla Síla, neplatily žádné limity. Vůbec žádné.

A pak zničehonic ztuhl a měl pocit, že mu dech uvízl v hrdle. V temnotě vesmíru před sebou rozpoznal stěží viditelné obrazy císaře Palpatina a Exara Kuna, dva největší prameny temné strany, jakým kdy musel čelit. Stáli před ním, zírali na něj.

A smáli se.

„Luku?“

Hanův hlas ho vylekal. Obrazy současně zmizely, ale ledová hrůza zůstala přítomna. *Něco, co nemá dělat...*

„Luku? Hej, prober se, kámo.“

„Jsem tady,“ vymáčkl ze sebe. Jeho ústa byla náhle velmi, velmi vyprahlá. „Já – radši přeber velení, Hane.“

„Jsi v pořádku? Můžeš lítat?“

Luke polkl. „Jo. Jsem v pořádku.“

„Jasně,“ řekl očividně nepřesvědčený Han. „Hele, radši se drž v zadu. Já a Chewie to zvládnem.“

„Ne,“ řekl Luke. „Ne, jdu na to s váma. Jen mi řekni, co mám udělat.“

„No, jestli se na to cítíš, tak bys mě mohl krýt,“ řekl Han. „Nejdřív je potřeba sejmut ten iontovej kanon.“

Luke se zhluboka nadechl, urovnal si mysl a sáhl po Síle. Dvě lodi proti osmi. Bylo to jako za starých časů, kdy povstalecká Aliance bojovala o přežití proti neskutečné moci Impéria. Tehdy nebyl zdaleka

tak schopný v Síle. Stěží mu tehdy dokázala zlepšit jeho přirozené vlastnosti bojovníka a pilota.

Ale přesto se jakýmsi záhadným způsobem na ty dny pamatoval docela jasně. Vzpomínky byly jasnější než jeho mysl v mnoha, mnoha minulých dnech.

Něco, co nemá dělat...

Dobrá, pověděl svým vzpomínkám. Říkejme tomu test. „Vpřed,“ oznámil Hanovi. „Jsem hned za tebou.“

V první chvíli nebylo jasné, jestli piráti, soustředěni na svou kořist, vůbec zpozorovali starý frachták YT-1300 a X-wing letící vedle něho. Ale bylo nad slunce jasnější, že útok z vnějšku jejich obkličovacího kruhu byl to poslední, co čekali. *Falcon* prosvítl mezi dvěma z *Corsairů*, které po něm začaly střílet, až když byl daleko mimo. Vypálily jedinou neúčinnou salvu, než se za ně pověsil Luke, který poslal do jejich pohonných jednotek po protonovém torpédu. Oslepující dvojitý záblesk, a byly efektivně vyřazeny z boje.

X-wing prolétl mezi nimi a obloukem se vyhnul linii palby obou poničených lodí. Bitevní křižník k němu začal natáčet své střílny...

Ze zadu přišlo varovné zaječení. „Já je vidím, Artoo,“ řekl Luke. Hodil X-wing na stranu do spirály pryč z dosahu křižníku, právě když kolem prosvítlily dva ze tří zbývajících *Corsairů*. Koutkem oka zachytil záblesk světla. Pohlédl vzad a spatřil, jak se před bitevníku rozpadá na hořící trosky. „Hane? Jsi v pořádku?“

„Jasně,“ ozval se Hanův hlas. „Sejmul jsem iontovej kanon, ale ten předtím stihl vypálit na jeden z transportů. Nevím, jestli ho znehynil, nebo ne. Co ty?“

„Zatím žádný problém,“ odpověděl Luke. Jeho smysl pro nebezpečí se zachvěl. Smýkl X-wingem do další otočky. Nepravidelný vějíř laserové palby prořezal místo, které právě opustil. Zakroužil okolo a pověsil se za jeden z útočících *Corsairů*. Už to bylo dlouho, co dělal tyhle věci pravidelně, ale ze cviku nevyšel ani zdaleka natolik, jak se obával. „Tyhle krámy jsou víc obrněné než stíhačky TIE, ale nejsou ani zdaleka tak pohyblivé.“

Ta slova byl málem donucen odvolat, sotva je vypustil z úst. *Corsair* se před ním nečekaně odklonil na pravobok, vyhnul se Lukově

palebné linii a snažil se vklouznout za něho. Luke zaťal zuby a zkopíroval jeho manévr. Po několik okamžiků se pronásledovali v sevřeném kruhu a každý se snažil získat možnost palby na toho druhého. Luke vyhrál o jediný úder srdce, a Corsair se rozpadl na ohnivé trosky.

Z jeho komunikátoru vyšel úzkostlivý wookieeský ryk. „Jsem v pořádku, Chewie,“ řekl Luke. Natáhl se po Síle pro uklidnění. Souboj byl až příliš těsný. „Vy dva se pořád držíte?“

„Zatím,“ vložil se do toho Han. „Dávej si bacha – teď už se asi našťvali.“

Luke se po straně usmál a rychle se rozhlédl okolo. Poslední dva Corsairy k němu mířily plnou rychlostí, ale pořád ještě měl pár sekund, aby s tím něco mohl udělat. Kus odtud viděl bitevní křižník zuřivě střílet na mnohem menší *Falcon*, který klouzal jako žahavka kolem jeho trupu a systematicky vyřazoval jeho zbraňová stanoviště. Na jedné straně si ty dvě dělové lodě vyměňovaly palbu s novorepublikovými transporty, které byly lépe vyzbrojeny, než se zprvu zdálo. Zbylé frachtáky z pochopitelných důvodů uvolňovaly oblast tak rychle, jak jen mohly.

Zachmuřil se a znovu se soustředil na bitevník. S jeho rozhodnutím nepoužít plnou moc Síly proti pirátům velká část jeho duševního napětí a zmatku zmizela pryč.

Ale nyní, v nastalém tichu, cítil z té lodi cosi divného. Podivnost, kterou už necítil hodně dlouhou dobu...

Artoo zapípal varování. „Dobře,“ řekl Luke a setřásl ze sebe ten pocit. Oba Corsairy se rychle blížily, wingman byl lehce vzadu nalevo za vůdcem. „Tady je plán,“ řekl droidovi. „Na mé znamení převed veškerou energii do horního pravého motoru a do obou brzdných trysek na levoboku. Po čtyřech sekundách zruš ty trysky a všechnu energii pošli motorům. Rozumíš?“

Droid zapípal na souhlas. Lukovy prsty spočinuly na odpalovacím tlačítku torpéd. Sledoval, jak se k němu blíží Corsairy. Vyslal Sílu, aby se dotkl myslí obou pilotů. Ne aby je ovládl nebo ovlivnil, ale jen proto, aby vysledoval vzor jejich myšlenek. Držel kurz a čekal... „Ted!“ zavolal na Artoo.

Droidovo zabublání bylo přehlušeno náhlým řevem motoru. O sekundu později se X-wing točil okolo své vlastní osy. S napůl zavřenýma očima nechal Luke Sílu, aby načasovala jeho výstřel...

A pak byl hozen zpátky do sedla, když X-wing nabral novou trajektorii a váhavě se vyprostil ze svých otoček. Luke zamrkal, jak se mu zamotala hlava, a hledal Corsairy.

Gambit zafungoval. Soustředili se na jeho Gandderův spin, snažili se zjistit, jaký směr nabere, až jej přeruší, a když si všimli protonových torpéd, nejspíš už bylo pozdě.

„Luku?“ ozval se Hanův hlas z vysílačky. „Vypadá to, že se stahují.“

Navzdory protestujícímu vnitřnímu uchu Luke provedl se svým X-wingem další otočku. Bitevník mířil do hlubin vesmíru a dvojice dělových lodí hned za ním. Všiml si, že jedna z dělových lodí vykazuje značné poškození. „Artoo, dej mi seznam poškození,“ řekl Luke. Pak přepnul komunikátor na jednu z oficiálních novorepublikových frekvencí. „Transporty, tady je X-wing AA-589 Nové republiky,“ řekl. „Jaká je vaše situace?“

„Vypadá mnohem lépe než před pár minutami,“ zněla okamžitá odpověď. „Díky za pomoc, X-wingu. Potřebujete vy nebo váš kolega nějakou pomoc?“

Seznam škod od Artoo se objevil na obrazovce počítače. „Díky, já jsem v pořádku,“ řekl Luke. „Hane?“

„My jsme taky bez problémů,“ řekl Han. „Můžeme vás eskortovat dolů, jestli chcete.“

„Nemám námitek,“ řekl kapitán transportu. „Ještě jednou díky.“

Transporty se obrátily zpátky k Iphiginu. Luke natočil X-wing podle jejich vektoru a přepnul zpátky na soukromou frekvenci. „Jako za starých časů,“ řekl vřele Hanovi.

„Jo.“ Hanův hlas zněl nějak zamyšleně. „Všiml sis, že by některá z těch lodí měla nějaký insignie nebo označení?“

„Na Corsairech nic nebylo,“ řekl Luke. „K těm ostatním jsem se nedostal dost blízko. Proč? Ty myslíš, že to třeba nebyli piráti?“

„Ale jo, určitě to byli piráti,“ řekl Han. „Problém je, že většina pirátů ráda maluje nablejskaný drápy nebo ohnivý koule všude po

svejk lodích. Snaží se zastrašit kořist, aby se vzdala bez boje. Zakrývají je většinou jen tehdy, když pracujou pro někoho jiného.“

Luke se podíval ven z kokpitu na světla zbytku frachtáků okolo. Pomalu se vracely do běžného dopravního vzorce. Stovky exotických nákladů ze stovky různých světů... a přesto se piráti rozhodli zaútočit na pár novorepublikových transportů. „Tak tedy žoldáci,“ řekl. „Najatí Impériem.“

„Řekl bych, že je to dobřej tip,“ souhlasil Han ponuře. „Zajímalo by mě, co to bylo za gang.“

„Nebo odkud Impérium bere zdroje financí, aby jim zaplatilo,“ dodal Luke pomalu. Sáhl po Síle a vyvolal si v paměti ten divný pocit, který na něj prýštil z bitevního křižníku. „Vzpomínám si, jak mi Leia říkala, kolik stojí žoldáci. Tehdy, když je Aliance najímala na přepady imperiální přepravy. Nejsou vůbec levní.“

„Ty dobrý rozhodně ne.“ Han si odfrkl. „Ne že by tahle várka byla něco extra.“

„Nejsem si tak jistý,“ řekl Luke. Plně zaměřil svou pozornost na vzpomínky. Skutečně to bylo něco, co už kdysi cítil...

A pak to zapadlo na své místo. „Možná se pletu, Hane,“ pokračoval, „ale myslím, že na tom bitevníku byla skupina klonů.“

Po dlouhou chvíli byla komunikační linka tichá. „To víš jistě?“

„Ten pocit byl stejný jako tehdy, když jsme na *Kataně* proháněli klonované válečníky velkoadmirála Thrawna.“

Han zamyšleně zafuněl do komunikátoru. „No skvělý. To by mě zajímalo, kde Impérium schovávalo klony během posledních desíti let. Myslel jsem, že už je na nás všechny dávno vybalili.“

„Taky jsem si to myslel,“ řekl Luke. „Možná rozběhli novou klonovací základnu.“

„To je mi ale veselá myšlenka,“ zabručel Han. „Podívej, vyřídíme jednu krizi po druhý. Zabalíme to tady a pak na to pustíme rozvědku.“

„Nabyl jsem dojmu, že rozvědce se moc nedařilo šlapat těmhle gangům na paty.“

„Nedaří se jim to,“ přiznal Han. „A ani mejm kontaktům u Nezávislých přepravců.“

„Vypadá to, že potřebujeme někoho, kdo má styky s podsvětím.“ Luke zaváhal. „Například někoho jako Talon Karrde.“

Na druhém konci nastalo krátké ticho. „Neříkáš to moc jistě,“ poznamenal Han. „Problém?“

„Ne, vůbec ne,“ řekl Luke. Přál si, aby byl zůstal zticha. „Jenom – ale ne, o nic nejde.“

„Nech mě hádat. Mara?“

Luke se zašklebil. „O nic nejde, Hane. Dobře? Nech to plavat.“

„Jasně,“ ujistil ho Han. „Žádný problém. Jakmile tu skončíme, můžeš letět zpátky na Yavin a zapomenout na to. Chewie a já se domluvíme s Karrdem. Platí?“

„Platí,“ řekl Luke. „Díky.“

„Nemáš zač. Pojdme si ještě trochu promluvit s Diamaly. Třeba někteří z nich změnili názor ohledně ochrany od Nový republiky.“

„Můžeme to zkusit.“ Luke zaváhal. „Hane, co se na mně Diamalům nelíbí? Opravdu to musím vědět.“

Následovala krátká pauza. „No, abych to shrnul... prostě ti nevěří.“

„Proč ne?“

„Protože jsi moc silnej,“ řekl Han. „Aspoň podle nich. Říkají, že Jedi, kterej používá svou moc tolik jako ty, nakonec vždycky sklouznou na temnou stranu.“

Luke ucítil, jak se mu žaludek nepříjemně sevřel. „Ty myslíš, že mají pravdu?“

„Hele, Luku, já o těchhle věcech nic nevím,“ protestoval. „Viděl jsem tě dělat některý pěkně divoký kousky, a přiznávám, že mi z toho občas běhá mráz po zádech. Hele, ale jestli říkáš, že to máš pod kontrolou, tak mi to úplně stačí. Teď jsi tady rozhodně nějak moc nefrajeřil.“

„Ne, to ne,“ souhlasil Luke možná trochu defenzivně. Han měl pravdu. Luke se skutečně v minulosti několikrát choval jako frajer. Vlastně mnohokrát.

Ale jen tehdy, když to bylo nezbytné, aby dosáhl nějakého velkého a vznešeného cíle. Jeho schopnosti v Síle mu mnohokrát zachránily život, stejně tak Hanovi a bezpočtu dalších lidí. V žádném z těch případů neměl jinou možnost.

Ale přece...

Luke zíral z kokpitu na vzdálené hvězdy. Ale přece tu byl Obi-Wan Kenobi, jeho první učitel v Síle. Mocný Jedi, který se však nechal skolit na první Hvězdě smrti, i když mohl Vadera a císařské vojáky srazit k zemi mávnutím ruky.

A byl tu Yoda, který Sílu chápal ze všech bytostí nedávné minulosti snad nejlépe. Pokud mohl Luke soudit podle svých zkušeností, Yoda by jistě dokázal porazit císaře úplně sám. Ale přesto se raději rozhodl přenechat ten úkol Lukovi a povstalecké Alianci.

A byla tu Callista. Žena, kterou miloval... a která od něj utekla, protože jí připadala jeho moc příliš veliká a hroživá.

Do jeho myšlenek se vložil Hanův hlas. „Podívej, Luku, třeba o nic nejde. Vždyť víš, jak různě někdy pracuje mysl některých bytostí.“

„Ano,“ zamumlal Luke. Ale očividně to bylo něco, co se nedalo jen tak odbýt. Bylo to téma, nad kterým bude muset přemýšlet a probírat ho s rodinou a nejbližšími přáteli.

Otřásl se, když si znovu vybavil děsivou vizi smějícího se císaře. Bude to muset udělat brzy.

Ale jak Han řekl, jednu krizi po druhé. Zvedl nos svého X-wingu, zařadil se do doprovodné formace vedle transportů a šel na to.

KAPITOLA 3

Dlouhou chvíli tam Leia Organa Solo prostě stála, zatímco neklidný vánek waylandského pralesa jí čechral vlasy. Zírala na zlatého protokolárního droida, který se před ní nervózně krčil. Nepřítomně si uvědomila, že v galaxii už je jen málo věcí, které jí dokázaly zcela vzít řeč. Han Solo, její manžel a otec jejích tří dětí, byl evidentně stále jednou z nich. „Cože to udělal?“

Byla to řečnická otázka, samozřejmě. Možná si tím jen chtěla potvrdit, že její hlasivky stále fungují. C-3PO si to buď neuvědomil, nebo nechtěl riskovat, že se splete. „On a Chewbacca letěli na Iphigin, Vaše Výsosti,“ zopakoval droid zkroušeně. „Před několika hodinami, těsně po tom, co jste si vyšla na výlet. Pokoušel jsem se ho zastavit, ale on mě vůbec neposlouchal. Proším, nevypínejte mne.“

Leia se opatrně nadechla, sáhla po Síle, aby se uklidnila – zřejmě vypadala rozzlobeněji, než se cítila – a snažila se přemýšlet. Touhle dobou už Han bude na Iphiginu. Nejspíš se už baví s diamalskými a ishorskými delegacemi. Mohla by se tam nechat doprovodit jednou z lodí čestné stráže. Mohla by předem zavolat Hanovi, aby vyhlásil pauzu, dokud tam Leia nedorazí. Děti by tu mohla nechat – zbytek Noghrů by se o ně postaral, dokud by se s Hanem nevrátili. Nebo by se mohla spojit s prezidentem Gavisomem, aby tam poslal vyjednávat někoho jiného.

Ale každý z těchto přístupů by Hanův začátek jednání poněkud ztrapnil a to by stěží vylepšilo v očích Diamalů už tak špatnou reputaci Nové republiky. A pokud by to Diamalové vzali osobně, dopadlo by všechno ještě hůř, než kdyby tam Leia Hana prostě nechala samotného.

Kromě toho to byl hrdina Rebelie, což oceňovali jak Diamalové, tak Ishoriové. A po všech těch letech, kdy ji viděl zvládat tolik nejrůznějších vyjednávání, určitě musel pochytit pár triků.

„Ach – a ještě jedna věc,“ promluvil váhavě Threepio. „Kapitán Solo se s někým spojil, ještě než s Chewbaccou odletěli. Věřím, že volal panu Lukovi.“

Leia se vřele usmála. Byl to její první skutečný úsměv od chvíle, kdy jí Threepio přinesl tyhle novinky. Měla vědět, že Han by na takovouhle věc nikdy nešel sám. Přemluvil Luka, aby letěl s ním.

Strnulý Threepio pořád vypadal nervózně. „To je v pořádku, Threepio,“ uklidňovala ho. „Když Hanovi něco vleze do hlavy, tak ho nic nezastaví. On a Luke by to měli zvládnout.“

Zdálo se, že se droid zhroutl úlevou. „Děkuji vám, Vaše Výsosti,“ zabrumlal.

Leia se od něj odvrátila a pohlédla zpátky na mýtinu. Její nejmladší syn Anakin dřepěl u jednoho štíhlého spídrou ze skupiny, která právě dorazila. I z téhle vzdálenosti dokázala v hlase osmile-tého chlapce postřehnout směs nadšení i vážnosti, když zasvěceně rozmlouval o designu stroje s jeho noghrijským pilotem. Kousek vedle u eskortních spídrových motorek Mobquet postávala dvojčata Jacen a Jaina. Vyzařovala z nich okázalá trpělivost, která se přirozeně hodila k sourozencům starším o rok a půl než jejich mladší bratr. Kolem dětí a vozidel stála skupinka malých šedých postav jejich noghrijských stráží, jejichž pozornost směřovala ven do okolí. I tady, na kraji noghrijské osady, se měli soustavně na pozoru pro případ nebezpečí. Za nimi Leia viděla špičku Mount Tantissu, tyčící se nad prales.

„Vítejte zpátky, lady Vader,“ zamňoukal vedle ní pohřební noghrijský hlas.

„Ach, jé!“ Threepio uskočil vzad.

Jen dlouhá léta zvyku – a její klid pramenící ze Síly – zabránily Leie udělat to samé. I tehdy, když se Noghriové nesnažili chodit potichu, bylo téměř nemožné je zaslechnout. Byl to jeden z mnoha důvodů, proč velkoadmirál Thrawn a před ním Darth Vader tak rádi využívali jejich služeb ve svých soukromých smrticích komandech Impéria.

Jejich schopnosti se jim tak zamlouvaly, že úmyslně zničili noghrijský domovský svět Honoghr a soustavně udržovali Noghrie na hraně katastrofy. Katastrofy, která byla pečlivě naplánována, aby je navždy udržela v císařském područí.

Leia jim pomohla odhalit pravdu o imperiálním podvodu. Ačkoli se tím Noghriové pevně přidali na stranu Nové republiky, v mnoha ohledech to bylo chabé vítězství. Navzdory snahám, které Nová republika v uplynulých deseti letech vkládala do procesu obnovy, naděje na plné oživení Honoghru pomalu uvadala. A ačkoli Noghriové vypadali ve svých nových osadách na Waylandu celkem spokojeně, Leia v jejich hlasech slyšela tichý smutek, kdykoli mluvili o domově.

Alderaan, její vlastní domov, byl před jejíma očima rozdrčen na prach první Hvězdou smrti. Honoghr, nyní zahnědlý a mrtvý, byl zničen rafinovaněji, ale stejně důkladně. A mnoho dalších světů po celé galaxii bylo zpustošeno válkou proti Impériu.

Některá z těchto zranění se budou hojit dlouho. Jiná se nezhojí nikdy.

„Zdravím tě, Cakhmaime z kmene Eikh'mir,“ řekla Noghrimu vedle sebe. „Věřím, že je všechno v pořádku?“

„Všude je klid a ticho,“ řekl Cakhmaim ponuře a uctivě se po noghrijsku uklonil. „Snad s jedinou malou výjimkou.“

„Já vím,“ řekla Leia. „Han s Chewiem odletěli, když jsem byla na túře.“

Cakhmaim se zachmuřil. „Neměl snad dovoleno odejít?“ dotázal se. Jeho hlas zněl najednou temněji. „Řekl nám, že ho povolali.“

„Ne, to je v pořádku,“ řekla Leia rychle. Vztahy mezi Hanem a Noghrii nikdy nebyly tak uvolněné, jak by si přála, a nechtěla tenhle incident přidávat na něčí seznam osobních vroubek. „Měl si se mnou nejdřív promluvit, ale je to v pořádku. Nejspíš si jenom přál, abych se na chvíli nemusela zatěžovat politikou Nové republiky.“

Cakhmaim k ní vzhlédl. „Pokud do toho mohu mluvit, lady Vader, pak musím v tomto ohledu s Hanem z kmene Solo souhlasit. Hlášení od vaší čestné stráže jasně říkají, že trávíte velmi málo času potřebným odpočinkem.“

„To nemohu popřít,“ přiznala Leia. „Je to kvůli tomu, že se musím starat jak o rodinu, tak o svou práci, a že mám každý den jen omezený počet hodin, které mezi ně mohu rozdělit. Teď, když se na chvíli chopil prezidentování Ponc Gavrisom, snad půjde všechno lépe.“

„Možná,“ řekl Cakhmaim. Neznělo to o nic víc přesvědčeně, než jak se Leia sama cítila. „Avšak dokud žijí Noghriové, vždy mezi nimi budete mít útočiště. Vy, vaše děti i děti vašich dětí. Vždy.“

„Vážím si toho, Cakhmaime,“ odvětila Leia upřímně. V galaxii bylo jen málo míst, kde se mohla se svými dětmi cítit tak bezpečně jako v noghrijské osadě. „Ale zmínil ses o problému. Povídej.“

„Nyní váhám, zda vás tím mám obtěžovat, lady Vader,“ řekl Cakhmaim nejistě. „Přišla jste sem odpočívat, ne řešit spory. A pak, nelíbilo by se mi odloučit vás od vašich prvních synů a první dcery.“

„Dětem je dobře tam, kde teď jsou,“ ujistila ho Leia a pohlédla zpátky na skupinu. Anakin byl nyní zpola pod spídrem, pár noghrijských nohou trčel ven spolu s jeho nohami. Dvojčata měla stále ten shovívavý pohled, ale Leia si všimla, jak Jaina při konverzaci jemně hladí sedlo jedné ze spídrových motorek. „Anakin zdědil lásku svého otce k technickým hádankám,“ řekla Cakhmaimovi. „A dvojčata se zdaleka nenudí tolik, jak se snaží předstírat. Řekni mi o tom sporu.“

„Jak si přejete,“ řekl Cakhmaim. „Prosím, následujte mne.“

Leia přikývla. „Threepio, ty tady můžeš počkat.“

„Zajisté, Vaše Výsosti,“ řekl droid s velikou úlevou v hlase. Nezáviděl spory.

Ušli krátkou vzdálenost mezi stromy na další paseku. Tahle byla hlavní návsí noghrijské osady pod Mount Tantissem. Stálo tu třicet domků semknutých k sobě. Všechny byly postaveny podle stejného vzoru, jaký Leia viděla na Honoghru, ačkoli ten musel být upraven kvůli odlišnostem místního materiálu. Uprostřed stála o něco delší a vyšší *dukha*, středisko kmene.

Ostatní noghrijské osady na Waylandu převezly své prastaré kmenové *dukhy* z Honoghru a zde z nich udělaly vznešená střediska svých vesnic, stejně jako tomu bylo na jejich původním světě. Ale osada pod Mount Tantissem si určila zvláštní poslání a součástí tohoto poslání bylo nikdy nezapomenout, co císař a Impérium vzali noghrijskému lidu. Jejich kmenové středisko, nedávno vystavěné z místního dřeva a kamene, se stalo trvalou a výmluvnou připomínkou této ztráty.

U dveří *dukhy* stály v pozoru dvě noghrijské děti. Držely hlídku se vši vážností zvyku a rituálu mnoha minulých generací. Jedno z nich otevřelo dveře, a Cakhmaim a Leia vkročili dovnitř.

Kmenové středisko sestávalo z jediné veliké místnosti zastřešené těžkými dřevěnými kládami. Ve zdech byly náznaky prvních rytin historie a rodokmenu osady. Ve dvou třetinách k zadní zdi se nacházelo Vysoké místo, jediná židle v místnosti, která připomínala trůn.

Na podlaze před Vysokým místem seděl jakýsi Devaronian v ušpiněném oděvu. „Ach,“ postavil se a obdařil Cakhmaima letmým úsměvem. „Můj milý hostitel. Doufám, že jste přinesl jídlo; začínám mít hlad.“ Pak přenesl svou pozornost na Leiu. „A předpokládám, že vy jste ta potulná rozhodovatelka, kterou mi přislíbili?“

„Toto je vrchní radní Nové republiky Leia Organa Solo,“ představil ji Cakhmaim hlasem ostrým jako čepel dýky. „Budete k ní mluvit s úctou.“

„Samozřejmě,“ řekl Devaronian suše. Špičkami prstů pravé ruky se dotkl pravého z obou rohů na svém čele. „Jiným způsobem bych k zástupci Nové republiky ani nikdy nemluvil.“

„Samozřejmě že ne,“ řekla Leia stejným tónem a vyslala k němu Sílu. Devaronianští muži patřili k čilým cestovatelům a byli běžně k vidění v kosmoportech po celé galaxii, ale v povstalecké Alianci jich bylo velmi málo, pokud vůbec nějakí. Leia s tímto druhem neměla skoro žádné zkušenosti. „A jaké je vaše jméno?“ zeptala se, zatímco se snažila zjistit povahu jeho myšlenek a emocí.

„Jsem Lak Jit, radní Organo Solo. Pouhý hledač pravdy a poznání.“

Leia se usmála. „Samozřejmě,“ řekla a soustředila se na jeho myšlenky ještě o trochu víc. Nedokázala najít žádnou lež, ale vzhledem

k tomu, že tenhle druh moc dobře neznala, to nic neznamenalo. A stejně možná nelhal, spíš pravdu jenom překrucoval. „Pověz mi o tom sporu, Cakhmaime.“

„Tohoto cizince nalezla jedna ze zahlazovacích skupin poblíž hory Tantiss,“ řekl Cakhmaim s pohledem upřeným na Devaroniana. „Kopal v hlíně v zapovězené oblasti a našel šest datakaret. Když se mu je tím pokusil odebrat, tvrdil, že mu patří podle Debblovy smlouvy.“

„Skutečně?“ řekla Leia a prohlížela si Devaroniana s novým zájmem. Debblova smlouva byla narychlo připravený kompromis, který vyjednala s noghrijskými zahlazovacími týmy, jež přísahaly odstranit každou památku císařovy přítomnosti na Waylandu, a Garvem Debblem, novorepublikovým archeologem, který trval na tom, aby předměty ukradené z jiných světů byly navráceny původním vlastníkům. Smlouva byla neformální a nikdo se o ní moc nešířil. Stěží to bylo něco, o čem by se doslechl obyčejný lovec pokladů. „Řekněte mi, Laku Jite, jak jste se o Debblově smlouvě dozvěděl?“

„Počestným způsobem, radní, to vás mohu ujistit,“ řekl Devaronian. „Pracuji pro člověka, o němž se ví, že měl nějaké obchody s Novou republikou. Říkají mu Talon Karrde.“

„Chápu.“ Leia udržovala svůj hlas i obličej bez výrazu. Říct, že Talon Karrde v minulosti obchodoval s Novou republikou, bylo hrubé podcenění skutečnosti. Karrde, zprostředkovatel informací a šéf pašerácké organizace s kontakty po celé známé galaxii, po jistém váhání podpořil Novou republiku při mohutné imperiální protiofenzivě vedené velkoadmirálem Thrawnem. A víc než jen to. Založil jedinečnou koalici pašeráků, jež sehrála důležitou roli v zastavení Thrawnova postupu a přispěla k jeho porážce. Koalice se časem rozpadla, ale Leia se snažila udržovat občasné styky s Karrdem i nadále.

Pocítila další přítomnost na okraji své mysli. Jacen vklouzl do místnosti. „Mami, kdy se vydáme na horu?“ zeptal se a hodil po Devaronianovi lhostejným pohledem. „Říkalas, že se půjdeme podívat na horu, až se vrátí poslední výprava. Už je zpátky.“

„Půjdeme už brzy, miláčku,“ řekla Leia. „Nejdřív musím vyřídit jistou záležitost.“